

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-0100621/2011-01
Датум: 26.08.2011. године
Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору Г.Ђ.Д. из
Уба, коју заступа пуномоћник адвокат М.Ђ. Улица [REDACTED] у
поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-
00515/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу одредбе члана 5. Закона о изменама и
допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за
примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности,
оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава
Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр.
35/11), на седници одржаној дана 26.08.2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ПРИГОВОР Г.Ђ.Д. из Уба **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука првог
састава Високог савета судства број 119-05-00515/2010-01 од 14.06.2010. године, се
потврђује.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00515/2010-01 од
14.06.2010. године, Г.Ђ.Д. која није изабрана за судију у складу са
Законом о судијама („Службени гласник РС“ бр.116/08), престала је судијска дужност
са 31.12.2009. године. Ставом другим исте одлуке констатовано је да се овом
појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-
37/2009-01 од 25.12.2009.године, у ставу I тачка 131 изреке.

Незадовољна наведеним одлукама, Г.Ђ.Д. изјавила је дана
25.02.2010. године жалбу Уставном суду побијајући горе наведену одлуку од
25.12.2009. године и жалбу Уставном суду против одлуке од 14.06.2010. године, због
повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања,
погрешне примене материјалног права, те повреде уставних права и права
гарантованих Европском конвенцијом.

Жалба поднета Уставном суду у смислу одредбе члана 5. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о судијама сматраће се приговором на одлуку Високог савета судства.

У приговору, између осталог, наводи да јој је онемогућено учешће у поступку, да одлука није образложена и да не садржи поуку о правном леку. Такође, навела је да се не могу истовремено посматрати и кеофицијент ажурности и норма, да није имала у раду застарелих предмета, те да је према Извештају рада суда нарочито успешно вршила судијску дужност.

Први састав Високог савета судства био непотпун, те није могао доносити законите одлуке, да је испуњавала све услове за избор на судијску функцију, односно да није било услова да јој иста престане.

Предлажила је да се приговор усвоји и поништи оспорена одлука, да се одлучи о пријави, да се одложи извршење одлуке и да се одложи избор за судије по огласу.

У поступку преиспитивања оспорене одлуке Првог састава Високог састава судства у смислу члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредаба члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“ бр. 116/08 и 101/10) и члана 5. Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ бр. 43/09, 22/11 и 33/11) заказала јавну расправу која је одржана 19.07.2011. године, у присуству пуномоћника подносиоца приговора адв. М. Ђ. посматрача и јавности, а у одсуству уредно позване подносиоца приговора.

Извештај је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту пре свега треба разјаснити све наводе из приговора и доказе који су уз приговор достављени.

Пуномоћник подносиоца приговора изјавио је на рочишту да свему остаје код жалби изјављених Уставном суду и разлога којима оспорава одлуку Високог савета судства, а које проширује на овај поступак.

Даље је навео, између осталог, да су подаци наведени у оспореној појединачној одлуци тачни, али да се мора узети у обзир да је подносилац приговора поступала и у кривичној и у грађанској материји у посматраном периоду, те да је радила као руководилац земљишњих књига и да је у посматраном периоду решила велики број предмета.

Ценећи наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе на рочишту, усмену изјаву пуномоћника са рочишта подносиоца приговора и предлога Комисије, Високи савет судства налази да је:

Приговор НЕОСНОВАН.

Из образложења оспорене одлуке произилази да постоје разлози за сумњу у погледу стручности и оспособљености подносиоца приговора, јер је у 2006. години има 31,58% укинутих „П“ одлука, у 2007. години 35,71%, насупрот просеку суда од 30,92% и у 2008. години 50% укинутих одлука, а просек суда је износио 24,10%.

Надаље, у материји радних спорова имала је у 2006. години 60% укинутих одлука, просек суда 47,37%, а у 2008. години 100% укинутих одлука.

У извршној материји „И“ у 2006. години имала је 37,50% укинутих одлука у 2007. години 36% и у 2008. години 30,56%, те како је Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности прописано да број укинутих одлука у односу на број одлука разматраних по жалбама не сме прећи 25% у грађанској материји за општински суд, то иста није испунила критерију стручности.

Што се тиче испуњености критеријума оспособљености за вршење судијске дужности, наведено је да је 2007. године у кривичној материји израдила једну одлуку у року до 60 дана, од дана пресуђења, у 2008. години 3 одлуке до 60 дана, да је у 2006. години у парничној материји израдила 8 одлука у року до 60 дана од дана пресуђења, а у 2008. години једну одлуку у наведеном року, док је у материји радних спорова у 2006. години израдила једну одлуку у року до 60 дана и једну одлуку у 2008. години у истом року, те да је у материји извршења у 2006. години израдила једну одлуку у року до 60 дана од дана пресуђења.

Такође је наведено да у посматраном периоду није испунила оријентациону норму прописану наведеним Мерилима, што су све разлози из којих није испунила критеријум оспособљености за вршење судијске дужности.

Наведено је и да су на њен рад упућене две основане притужбе због дужине трајања поступка у извршним поступцима.

Из извештаја о раду Општинског суда у Убу и Извештаја о раду судија истога суда за период од 2006 до 2008. године, произилази да је подносилац приговора остварила следеће резултате:

У 2006. години имала је у грађанској материји („П“, „П1“, „И“, и „Дн“) 36,58% укинутих одлука, а посматрано укупно, односно узимајући у обзир и 6 потврђених „Кв“ одлука, 31,90% укинутих одлука.

Процент испуњености норме износио је 30,21%.

У овом периоду израдила је 10 одлука о року од 30 до 60 дана од дана пресуђења.

На крају године преостало јој је 102 нерешена стара предмета од укупно 1785 предмета у раду.

У 2007. години проценат укинутих одлука подносиоца приговора у грађанској материји износио је 35,09%, а укупно 30,20%.

Процент испуњености норме износио је 52,81%.

У овом периоду израдила је једну одлуку подносиоца приговора у року од 30 до 60 дана од дана пресуђења.

На крају године преостало јој је 106 нерешених старих предмета од укупно 1819 предмета у раду.

У 2008. години проценат укинутих одлука у грађанској материји износио је 33,33%, а укупно 22,10%.

Процент испуњености норме износио је 76%.

У овом периоду имала је 5 одлука израђених у року од 30 до 60 дана од дана пресуђења.

На крају године преостало јој је 46 нерешених старих предмета од укупно 2405 предмета у раду.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу у квалитет рада судије не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали.

Руводећи се овим ставом, упоређујући, при том, резултате рада подносиоца приговора са просечним резултатима суда у којем је обављала дужност у посматраном периоду, све у смислу одредбе чл. 5 Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности у вези са одредбом чл. 13 ст. 3 Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор за судија и председника суда и чл. 13 ст. 1 Мерила за оцену успешности вршења судијске дужности, који резултати показују да је у 2006. години подносилац приговора имала у грађанској материји 36,85% укинутих одлука, на супрот просеку укинутих одлука на нивоу суда од 37,20%, потом, да је у 2007. години имала 35,09%, а суд 30,40% укинутих одлука, као и да је у 2008. години подносилац приговора имала 33,33%, а суд 18,84% укинутих одлука, односно просечно у посматраном трогодишњем периоду подносилац приговора имала је 33,44% укинутих одлука у грађанској материји, а суд 28,81%, Високи савет судства је закључио да подносилац приговора не испуњава услов прописан наведеном одредбом чл. 5 Правила.

Ово с тога што је одредбом чл. 5 Правила прописано да подносилац приговора испуњава квалитет стручности уколико је, у посматраном периоду, испунио оба кумулативно прописана услова, односно проценат укинутих одлука мора бити мањи и од просека суда у коме је вршио судијску дужност и од минимума прописаног Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која су била на снази у тренутку доношења оспорене одлуке и који износи 25% за општински суд у грађанској материји, те у предметној ситуацији када је несумњиво утврђено да је проценат укинутих одлука подносиоца приговора у посматраном периоду знатно виши и од минимума прописаних одредбом чл. 13. ст 1 наведених Мерила, Високи савет судства је становишта да подносилац приговора није испунила наведени критеријум стручности.

Приликом доношења наведен одлуке Високог савета судства је посебно имала у виду да је подносилац приговора задовољила критеријум стручности у кривичној материји који за општински суд износи 15% укинутих одлука, али сматра да је било неопходно да иста постигне минимум који се сматра задовољавајућим и у грађанској материји или макар просек који за обе материје износи 20%, а што није испунила. Наиме, како је у резултатима подносиоца приговора за обе материје наведено, иста је имала у 2006. години 31,90%, у 2007. години 30,20% и у 2008. години 22,10% укинутих одлука, а што је, такође, знатно више од минимума прописаног мерилима.

Надаље, ценећи испуњеност услова оспособљености подносиоца приговора за вршење судијске дужности прописаних одредбом чл. 6 Правила, а имајући у виду да иста није испунила прописану оријентациону норму ни у једној од посматраних година,

односно да је норма у 2006. износила 30,21%, у 2007. години 52,81% и у 2008. години 76%, што је далеко испод минимума прописаног Мерилима, као и испод просека суда, Високи савет судства је нашао и да основни услов у погледу оспособљености за вршење судијске дужности није испуњен.

Ово из разлога што наведена одредба чл. 6 Правила предвиђа да је услов оспособљености испуњен, уколико је испуњена оријентациона норма прописана Мерилима или просек суда, а што овде није случај, и ако је испуњен макар један од допунских критеријума, односно да судија у посматраном периоду нема грубо одступање које се односи или на већи број одлука израђених по протеку 30 дана након пресуђења од просека одељења суда или на негативан однос нерешених старих предмета у односу на укупан број предмета у раду у поређењу са просеком суда и имајући у виду прилив предмета. Дакле, како основни критеријум у погледу испуњености норме није испуњен, то ни услов оспособљености за вршење судијске дужности није задовољен.

Код овако утврђеног чињеничног стања, Високи савет судства налази да је непотребно ценити друга два алтернативно прописана услова оспособљености за вршење судијске дужности, сагласно одредби чл. 6 ст. 2 Правила, с обзиром да исти нису од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари.

Имајући у виду све наведено Високи савет судства, ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и на закону заснована.

Следствено наведеном, Високи савет судства налази да Г.Ђ.Д.

не испуњава услове из члана 45. став 2. и 3. Закона о судијама, у погледу стручности и оспособљености, а у вези члана 14 став 1 тачка 1 и 3 Одлуке о критеријумима и мерилима, због чега на основу члана 29 Правила, доноси одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Пуномоћнику подносиоца приговора;
3. Архиви Високог савета судства;